

3fl. Lov af 1851..	200 Kr.,	endv.	200 Kr.
Tillæg af 1858 ...	100 —	—	20 —
Tilfammen.....	300 Kr.,	endv.	220 Kr.
Tillæg af 1876....	60 —	—	44 —
Tilfammen.....	360 Kr.,	endv.	264 Kr.
Tillæg ifl. Lovfflg.	90 —	—	66 —
Salt	450 Kr.,	endv.	330 Kr.

Af den Understøttelse, der i 1851 beløb sig til 400 Kr., ville altsaa, saafremt Lovforslaget vedtages, de første 200 Kr. være bragte op til 450 Kr., og de næste 200 Kr. til 330 Kr., hvilket for en Forsørgelse paa 400 Kr. giver 780 Kr. Sammenholdes det her opførte Beløb med det, der vilde fremkomme ifølge det Lovforslag, som ved privat Initiativ indbragtes i Folke-thinget i sidste Samling, vil det ses, at der kun er en forsvindende Afvigelse imellem de Resultater, man kommer til ved at benytte det sidstnævnte og det foreliggende Lovforslag, og heraf tør man sikkert slutte, at den foreslaaede Forøgelse paa 25 pCt. svarer til, hvad der fra forskjellige Sider er blevet anset for passende.

Ved Siden af Spørgsmaalet om Forsørgelsens gennemsnitlige Forøgelse kommer Hensynet til dens Fordeling, og her vil Uoverensstemmelsen i Afstandene imellem de Maximumsatsler, som kunne naas af de ældre og de nyere Invalider i de forskjellige Afdelinger, let kunne fremkalde Dunstet om en forskjellig Procentforøgelse for hver Afdeling. Ser man imidlertid lidt nærmere paa den Oversigt (Bilag A.), der af Finanzministeriet er meddeelt Udvalget, maa

man erkjende, at Tilfældigheden ifølge Sagens Natur griber saa stærkt ind i det hele Forhold, at der ikke vil kunne naas et mere fyldestgørende eller retfærdigere Resultat ved Indførelsen af forskjellige Procentforøgelses for de forskjellige Afdelinger, hvorefter man ved at gaa denne Vej ifkun vilde naae at forøge Arbeidet ved Beregningen og fremkalde Misforstaaelser med deraf flydende Misnøie hos dem, som nyde Understøttelse.

I Henhold til disse Betragtninger slutter Udvalget sig til Lovforslaget i dets Almindelighed, men foreslaar et Par Endringer eller Tilføielser.

Udvalget mener saaledes, at der kunde være Anledning til at lade den eventuelle Lov træde i Virksomhed for indeværende Finanzsaar, dels af Hensyn til, at der i den sidste Tid paa forskjellig Maade er blevet vakt Haab om en Forbedring i Invalidernes Stilling, og dels fordi der er nogen Opfordring til at give en lille Erstatning for de Aar, i hvilke endel af de ældre Invalider ikke ere naaede op til at faae de samme Maximumsbeløb i Understøttelse som de nyere.

Endvidere foreslaas der en Tilføielse til Gunst for Enterne. Det vil nemlig erindres, at Forsørgelsen for Enter, der oprindeligt var temmelig besteden, ikke er bleven forøget i samme Forhold som Invalidernes Understøttelse. Medens Invalideforsørgelserne efter Loven af 1851, de senere Tillægslove og nærværende Lovforslag kunne blive forhøiede med 125 pCt. for de første 200 Kr., vilde Enterne ved at komme med ind under den nu foreslaaede Forøgelse kun i Gjennemsnit faae et Tillæg af 87½ pCt., hvilket fremgaar af nedenstaaende Oversigt: